

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **G. D.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem, se sídlem Berní 2261/1, Ústí nad Labem, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2022, č. j. MV-134613-5/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2023, č. j. 112 A 7/2022-44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), usnesením ze dne 20. 6. 2022, č. j. OAM-18672-18/PP-2021, zastavilo řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti pobytové karty podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť se bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.

[2] Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla žalobcovo odvolání a usnesení správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Krajský soud konstatoval, že není sporné, že žalobce byl k výsledku řádně předvolán, ale nedostavil se k němu. Předvolání mu bylo doručeno v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu tzv. fikcí, tudíž námitku, že o předvolání nevěděl, neshledal důvodnou. Krajský soud uvedl, že žalobce o probíhajícím správním řízení věděl, měl se o něj sám aktivně zajímat a zejména nepodceňovat vyzvedávání pošty. Procesní postup správního orgánu prvního

stupně, který žalobce předvolal k výslechu, shledal krajský soud za správný. V souvislosti s námitkami spočívajícími v neposouzení dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce krajský soud uvedl, že u procesních rozhodnutí se správní orgány přiměřeností zásadně nezabývají, neboť to náleží pouze do rozhodování o věci samé. V projednávané věci přitom krajský soud neshledal žádné mimořádné okolnosti (a žalobce ani žádné netvrdil), které by tuto zásadu prolomily.

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížností, v níž uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Navrhuje napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] V kasační stížnosti, byť čítá čtyři a půl strany textu, však až na výjimky dále uvedené stěžovatel toliko opakuje tvrzení obsažená již v žalobě. Konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje naplnění uplatněných kasačních důvodů, tedy v čem spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost, potažmo jakých vad řízení s vlivem na zákonnost napadeného rozsudku se krajský soud dopustil, či v čem pochybil při právním posouzení věci, neuvádí. Pro uvedené také Nejvyšší správní soud blíže stěžovatelova tvrzení obsažená v kasační stížnosti nerekapituluje, neboť se z převážné míře shodují s tím, co již shrnul krajský soud v odst. 1. napadeného rozsudku.

[7] Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožňuje s krajským soudem a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Připomíná, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu se přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince v případě zastavení řízení podle § 169r zákona o pobytu cizinců neposuzuje. Žalovaná také poukazuje na to, že stěžovateli nebyl udělen žádný zákaz pobytu, tudíž mu není znemožněno v budoucnu realizovat pobyt v České republice. Trvá na tom, že správní orgán prvního stupně měl řádný důvod k předvolání stěžovatele k výslechu a předvolání mu bylo doručeno fikcí, tedy v souladu se zákonem i judikaturou správních soudů. Má za to, že stěžovatelova procesní práva byla zachována. Závěrem žalovaná uvádí, že stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje totožné námitky jako v žalobě.

[8] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil naplnění formálních náležitostí kasační stížnosti. Shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. s. ř. s.]. Dospěl nicméně k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[9] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s., *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohl.*

[10] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví [§ 102 s. ř. s.]. Stěžovatel tedy musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoliv reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, publ pod č. 2103/2010 Sb. NSS,

pokračování

ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36). Za této situace, tj. bez bližší kasační argumentace, není úkolem Nejvyššího správního soudu za stěžovatele domýšlet, proč má za to, že jsou závěry krajského soudu chybné.

[11] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v právní větě k usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, publ. pod č. 4051/2020 Sb. NSS, *„kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě.“* Kasační soud v uvedeném usnesení dále vysvětlil, že *„[v] kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou. O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější.“*

[12] V projednávaném případě sice stěžovatel formálně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., kasační argumentace však tímto směrem vůbec nesměruje, neboť fakticky proti závěrům krajského soudu obsaženým v napadeném rozsudku vůbec nebrojí. Jak již uvedeno výše, stěžovatel v kasační stížnosti doslovně přebírá svoji argumentaci obsaženou již v žalobě proti napadenému rozhodnutí. V převzatém textu přitom činí naprosto minimální změny, spočívající zejména v tom, že mění pořadí odstavců a označuje se za stěžovatele. Namísto rozvedení uplatněných důvodů kasační stížnosti (§ 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.) a předestření argumentace směřující k uvedení konkrétních skutečností, v nichž spatřuje naplnění vady nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku a/nebo směřující proti právním závěrům krajského soudu obsaženým v napadeném rozsudku, se stěžovatel omezuje na doslovné zkopírování žalobních námitek.

[13] Byť judikatura Nejvyššího správního soudu připouští možnou výjimku z nepřipustnosti přezkumu zopakovaných žalobních námitek, je třeba uvést, že tato výjimka se v projednávaném případě neuplatní. V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č. j. 3 As 123/2016-40, podle kterého *„[s]těžovatelům nic nebrání zopakovat žalobní argumentaci v případech, kdy ji krajský soud dostatečně nevypořádal, směřuje-li taková argumentace k existenci kasačního důvodu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (tedy nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí či jiné vady řízení před krajským soudem – v tomto případě nevyčerpání žalobou vymezeného předmětu řízení). Nejsou-li stěžovatelé spokojeni se skutkovým či právním posouzením věci, musí být z obsahu kasační stížnosti zřejmé, které závěry krajského soudu pokládají stěžovatelé za nedostatečné, respektive nesprávné, a z jakého důvodu. Neobsahuje-li kasační stížnost takovou argumentaci, je nutno na ni nahlížet jako na nepřipustnou, neboť se mýjí s kasačními důvody uvedenými v § 103 s. ř. s. (viz § 104 odst. 4 s. ř. s.).“* (důraz přidán soudem). Jelikož však stěžovatel v souzené věci bez dalšího pouze doslovně opakuje žalobní námitky, je zjevné, že výše uvedeným směrem žádnou argumentaci nevede.

[14] Stěžovatel tím, že toliko opakuje žalobní námitky, polemizuje pouze se správnými rozhodnutími a postupem správních orgánů, aniž by jakkoliv reagoval na rozhodnutí krajského soudu a závěry, k nimž dospěl v napadeném rozsudku. Tyto stížnostní námitky tedy ve své podstatě směřují proti jinému než nyní přezkoumávanému rozhodnutí, kterým je napadený rozsudek krajského soudu. V souladu s výše citovanou judikaturou by obdobný postup byl možný pouze v případě vad podřaditelných pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Ty stěžovatel konkrétně netvrdil, jak již uvedeno, byť daný kasační důvod v kasační stížnosti v obecnosti uplatňuje.

[15] Nejvyšší správní soud je sice povinen přihlížet k vadám podřaditelným pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. z úřední povinnosti (srov. § 109 odst. 4 s. ř. s.), v posuzovaném případě však shledal, že krajský soud všechny žalobní námitky srozumitelně a přezkoumatelně vypořádal, aniž kteroukoliv opomenul. Uvedl jasný skutkový základ, z něž vycházel, a konkrétní úvahy, kterými se řídil. V napadeném rozsudku nechybí detailní rozbor skutkového stavu a jeho posouzení krajským soudem, úvahy nad povahou procesního postupu správního orgánu prvního stupně a potřebou provedení výsledku. Krajský soud se neopomněl zabývat procesní povahou rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti stěžovatele a nechybí ani vypořádání žalobních námitek týkajících se nepřiměřenosti správních rozhodnutí, které podle krajského soudu nemají v případě procesního rozhodnutí relevanci, ale lze se jimi zabývat toliko u rozhodnutí meritorních. Z uvedeného je zjevné, že napadený rozsudek *prima facie* nedostatek důvodů či nesrozumitelnost nevykazuje a stěžovatel v tomto ohledu, jak již shora uvedeno, ani nic konkrétního nenamítá.

[16] Nejvyšší správní soud tudíž shrnuje, že v kasační stížnosti zopakované žalobní námitky, jež nesměřují proti postupu krajského soudu či závěrům k řešeným právním otázkám obsaženým v napadeném rozsudku, jsou nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírají o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[17] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že nad rámec zopakování žalobních námitek stěžovatel v kasační stížnosti nově namítá, že správní orgán prvního stupně nedodržel lhůtu k vydání rozhodnutí a činil v řízení průtahy, které odporovaly principu hospodárnosti. Tyto námitky jsou však uplatněny poprvé až v kasační stížnosti, třebaže mohly být vzneseny již v řízení o žalobě, neboť v jejich uplatnění stěžovateli nic nebránilo. Jelikož tyto námitky nebyly podrobeny přezkumu krajským soudem, nemůže se jimi nyní zabývat ani kasační soud. I tyto námitky jsou tedy ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustné.

[18] Zbývá dodat, že stěžovatel v kasační stížnosti rovněž uvádí, že postup krajského soudu, který označil žalobní námitky týkající se nepřiměřenosti za nepřijatelné, je v rozporu s judikaturou a mezinárodními úmluvami. Krajský soud však tyto námitky neoznačil za nepřijatelné, nýbrž uvedl, že je nelze přijmout – jinak řečeno, že nejsou důvodné. Tato námitka stěžovatele je tudíž založena na mylném výkladu závěru krajského soudu a nadto je naprosto obecná, tudíž nezpůsobila přezkumu v řízení o kasační stížnosti. Nevyplývá z ní totiž, s jakou konkrétní judikaturou je podle stěžovatele závěr o nedůvodnosti námitky nepřiměřenosti rozhodnutí v rozporu, a stěžovatel ani nevysvětluje, v čem konkrétně spočívá rozpor tohoto závěru s ustanoveními mezinárodních úmluv.

[19] Nejvyšší správní soud shrnuje, že v kasační stížnosti nejsou uplatněny žádné přípustné a projednatelné kasační námitky směřující proti napadenému rozsudku. Není tedy dán žádný prostor pro to, aby Nejvyšší správní soud po věcné stránce napadený rozsudek

pokračování

přezkoumal. Stěžovatelova kasační stížnost je tudíž podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

[21] O vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Soudní poplatek ve výši 5.000 Kč bude stěžovateli k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Polky, advokáta, vrácen v souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2024

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu